

**HẠNH PHÚC NƠI TA
THIÊN ĐÀNG CŨNG NƠI TA**

3

**Hạnh lành phúc âm Trời ban
Dạy cho hiểu đạo, nết na hơn người
Ân ban một kiếp làm người
Cần nên học hỏi, những điều thiên ban**

Dạ thưa Cô Bác Anh Chị, con người mình đi tìm hạnh phúc. Mà hạnh phúc là cái khó tìm, nên con người thiết tha, muốn được.

Dạ thưa, hạnh phúc là một điều sung sướng nhất trần gian. Nên con người ai ai cũng muốn đi tìm hạnh phúc. Hạnh phúc là một niềm vui không bao giờ tả hết. Tại sao? Là bởi vì, nó bao la vô tận, nó chìm sâu, trong kiếp sống của con người, nó sung sướng vô biên.

Cũng có người muốn tìm ra hạnh phúc, mà ngược lại không thấy. Hạnh phúc nó được cất dấu ở nơi đâu.

Tại sao con người ta, đi tìm hạnh phúc mà không thấy?

Dạ thưa con người ta đi tìm hạnh phúc mà không thấy là tại vì người ta, cứ tưởng cái hạnh phúc đó, phải là cao sang quyền quý. Mà người ta lại không rõ **"Hạnh phúc tìm ở nơi nào cũng có"**.

Dạ thưa, hạnh phúc là không phải cái cao sang, quyền quý, như những nhà triết lý đời họ ca ngợi và khen tụng.

Hạnh phúc nó chỉ là một cái đơn giản, thuần túy, huyền vi, lâm ly, sống động. Khi mình tu và gặt hái được nó trong tay. Hạnh phúc cũng là một triết lý thanh cao, mô tả được nét sống hồn nhiên của nhân loại.

Nên người thường hay ca tụng một vài khía cạnh trong nhân gian và trong phim ảnh.

Anh xem, anh thấy, anh cũng muốn. Nhưng mà tìm không được. Bởi vì, cái hạnh phúc trên màn ảnh, chỉ là một khía cạnh của hạnh phúc hơn gian. Nên nó tan biến theo thời gian, muốn tìm nhưng mất hút.

Còn như Anh tu thì Anh sẽ thấy cái hạnh phúc đời đời bất diệt của người tu.

**Nhân lành giống tốt Trời ban
Ai ai cũng muốn, sống cho thanh bình
Sự tinh sáng tỏ trăng sao
Duyên may tại thế, sống trong kiếp người**

Dạ thưa, con người sống, mong cho có hạnh phúc. Nhưng sống trong trần gian này, sao mà khổ quá. Nhờ cái khổ quá, nên con người mới tìm ra sự giải thoát, để dung bồi những đức tính tốt và tìm năng sẵn có của con người.

Những đức tính tốt và tiềm năng sẵn có của con người là đức tính gì?

Dạ thưa những đức tính tốt, sẵn có của con người, là đức tính của Trời và Phật.

Còn tiềm năng sẵn có, là sức chịu đựng phong ba.

Đức tính tốt của Trời Phật, có người tin, người không, thì mình gát lại một bên. Ở đây mình nói theo khoa học, cho nó phù hợp hơn. Thì mình chứng minh sức chịu đựng.

Tại sao, Con nói những đức tính sẵn có của con người **là sức chịu đựng?**

Con thí dụ theo khoa học.

Tại sao Con tu, Con không học như ông, mà con lại chứng minh theo khoa học. Cái chuyện này nó lộn ngược lại thế gian.

Con phân tách cái triết lý đời, diễn giải như sau:

Người ta cho rằng:

Đời sống hạnh phúc là áo ấm, cơm ngon, nhà cao, xe cộ lộng lẫy, vợ đẹp, con ngoan, tiền vô như nước v.v. Ai ai cũng cho rằng như vậy là đúng với hạnh phúc.

Mình có hết tất cả những thứ đó. Mà tại sao mình vẫn không tìm ra hạnh phúc.

Nếu mà những cái thứ đó là hạnh phúc, như người ta miêu tả.

Tại sao, nhà giàu quyền thế và khoa học lại khóc lóc kêu xin?

Cái hạnh phúc mà người ta đang diễn tả đó, thì chỉ có đúng một phần nữa thôi.

Nên cái hạnh phúc mà người ta nói, chưa hoàn toàn đúng hẳn. Nên các nhà khoa học và nhà giàu, vẫn còn không có hạnh phúc.

Tại sao? Tại vì sức chịu đựng của mình chỉ giới hạn có bao nhiêu đó thôi. Nên mình vẫn thiếu thốn về hạnh phúc tinh thần và phải đi tìm.

**Đi tìm hạnh phúc cao sang
Nhưng mà không thấy, thiên đàng ở đâu?
Ở đâu cũng phải đối đầu
Gian hùng đủ thứ, biết đường nào lui**

Thí dụ:

Hạnh phúc là cái sức chịu đựng, như những nhà chế tạo, đã chịu đựng, khó khăn, khổ cực mà chế ra cái này cái kia, để sung sướng. Nhưng mà mình không có nung đúc linh hồn chịu đựng trong biển khổ và chưa có xuyên qua sóng gió của đạo đời. Nên mình không tìm ra, hạnh phúc.

Chưa có nung đúc linh hồn trong biển khổ và chưa có xuyên qua sóng gió của đạo đời là sao?

Dạ thưa là mình chế ra chiếc xe, chứ chiếc xe, không chế được mình.

Mình khôn hơn chiếc xe, hay chiếc xe khôn hơn mình?

Mình phải thông minh hơn nó chứ? Đúng không.

Nhưng mà ngược lại, mình bị xe, nó sai khiến và lệ thuộc, bởi vì đồng tiền. Không có nó, thì mình sẽ chết, không làm việc được. Người tu không có, nó vẫn sống hạnh phúc như thường.

Mình in ra đồng tiền, chứ đồng tiền, không có in ra được mình. Đúng không?

Mà ngược lại, mình lại để đồng tiền nó in lại mình. Ai cũng bị.

Không có tiền là mất đi hạnh phúc. Nhưng người tu không có tiền, mà vẫn sống hạnh phúc như thường.

Như vậy đồng tiền nó khôn hơn, các ông, thì các ông khổ và không có hạnh phúc. Nhiều nhà tỉ phú trên thế giới, chết vì nhiều tiền, không có hòm chôn, mình thấy trên TV.

Mình để ra cái danh, hay là cái danh để ra mình. Các ông để ra cái danh, thì ông khôn hơn cái danh. Đúng không?

Nhưng trái lại mình bị cái danh nó sai khiến điên đầu, ai cũng bị bệnh khủng hoảng, tai biến, stress....

**Nhiều nhà lộng lẫy cao sang
Tưởng chừng thiên hạ, không ai bằng mình
Công cao ngạo mạn ngang tàng
Bệnh vì cái tánh, gian tham việc đời**

Triết học đời, cao sang, quyền quý, để ra những cái hạnh phúc kiểu đó, thì làm sao con người có hạnh phúc.

Mình không tìm thấy chân trời hạnh phúc ở đâu, là bởi vì mình không tìm ra bản lai diện mục của mình là ai.

Bản lai diện mục là gì?

Dạ thưa, bản lai diện mục của mình không có phải là có cái bộ mặt này.

- **Cái bộ mặt mình có hiện tại như bây giờ là bộ mặt giả.**

Con nói là giả! Không tin là giả. Thử kéo dài cái bản mặt mình ra coi nó dài được bao lâu, hay chỉ tạm bợ một thời gian nào đó thôi. Có phải không!

Vậy chứ cái bộ mặt nào là bộ mặt thật?

Dạ thưa khi mà mình ráng tu thân, thì mình lộ cái bộ mặt giả ra. Thì đó là cái bộ mặt thật của mình.

Khi đó mình mới thấy chân Trời hạnh phúc, nó có bất cứ nơi đâu, và chỗ nào cũng có.

Nó có một nơi, ở một người Cha cần cù, người Mẹ kính yêu, nó có một nơi, ở một người vợ hiền hoà và một người chồng lý tưởng.

Nó có một nơi, ở một người con hiếu thảo, nó có một nơi, ở người bạn tốt lành.

Nó có một nơi ở một chiếc xe lộng lẫy, nó có một nơi, ở căn nhà yêu thương, nó một nơi, ở cảnh hoa tuyệt mỹ.

Hạnh phúc, nó có một triết lý hiền hoà, mộc mạc, ở trong cái bình thường đơn giản, nhưng mà cao siêu vô tận.

Nó có một cung đàn triều mến, nó có một điệu nhạc du dương, nó có một tâm hồn sống động, nó có cả một vũ trụ bao la, nó có cả một thiên đàng tình ái, nó có cả một cuộc sống nên thơ, nó có cả một niềm vui thanh nhẹ, nó có cả những cái gì anh muốn có. Là Thiên Đường.

Đó mới là thật sự cái hạnh phúc của con người đang tìm kiếm trên vũ trụ này.

Vũ trụ này sanh ra là học hỏi tiến hoá theo khoa học, theo thời đại.

Theo thời đại hiện nay là tu sửa, để phát triển, thì mới có nếp sống vui, nếp sống mới, nếp sống văn minh.

Văn minh là không sát hại, mới là khoa học và văn minh.

- **Có tiền nhiều mà không vui, bệnh hoạn, nên tu đi.**

**Tu đi cho giải mỗi sâu
Ở trong nội tạng, làm buồn thế gian
Con người sống khổ gian nan
Hôm nay tu luyện, phát quang điển lành**

Tôi tu thiên Vô Vi lấy gì, Văn Minh?

Dạ thưa, tôi tu thiên Vô Vi là tôi học Văn Minh Phật Pháp thì làm sao, không Văn Minh.

Con xin cắt nghĩa hai chữ Văn Minh như sau:

**Văn minh triết lý người đời
Cần tu sửa đổi, tánh tình hiền lương
Người đời tâm dạ vấn vương
Văn Minh Phật Pháp, tạo cho dân hiền**

Văn có nghĩa là nghe, còn Minh có nghĩa là hiểu:

Con nghe các ngài muốn con người có đời sống hiền lành an vui tận hưởng những cái gì khoa học có.

Con hiểu các ngài đem tình thương qua vật chất. **Cái này con nói giùm cho các ngài, chứ các ngài cũng chưa có nói.**

Nhưng mà cái đời sống muốn an lành hạnh phúc, không phải ở trường đời, mới dạy được. Mà thảm bại của Đại Học ở trường đời đã dạy, biết bao nhiêu năm, mà mình không có tìm được hạnh phúc là cái chi đâu! Nói lý thuyết thôi, chứ làm không được.

Hiện giờ người ta đã có đầy đủ vật chất, mà tại sao con người cũng không có tình thương và hạnh phúc.

Bằng chứng là chiến tranh, cướp đoạt đầy thế gian!

Nói sao đây, cái nền văn minh khoa học hiện đại cũ rít.

- Hạnh phúc là cái mình phải học, tự tìm, tự xây, trong nếp sống hồn nhiên hiện tại.
- Tu giải thoát thì tìm ra hạnh phúc.
- Tìm ra hạnh phúc thì tìm ra Thiên Đàng.

Mình phải tu, để đạt đến chân Trời.

Lúc này mới thấy cái hào quang của nhân loại.

Mới thiết tha sự sống vô biên.

Mới tìm ra hạnh phúc thật sự ở nơi ta và Thiên Đàng cũng ở nơi ta.

- Mình cứ thực hành, một ngày một chút, thì sẽ thành công.

HẠNH PHÚC NƠI TA

**Đi tìm hạnh phúc nơi Ta
Trong Ta sẵn, có mỗi tình bao la
Đại La thế giới Ta Bà
Ta đi trong đó, ta tìm lại Ta**

**Cuộc đời hạnh phúc thiết tha
Em anh phải giữ, mỗi tình hai ta
Chúng ta chung một mái nhà
Tự xây hạnh phúc, đắp xây chính mình**

**Chính mình thực hiện tình thương
Em anh là một, thiên đàng dựng xây
Dựng xây một gốc Trời hồng
Bồng lai tiên cảnh, đón mừng hai ta**

**Em anh lại hát lại hoà
Cùng chung cung điệu, nhạc Trời vang xa
Chúng mình tự hát lời Cha
Tự xây hạnh phúc, tự xây mái nhà**

**Đi tìm hạnh phúc không xa
Nơi Ta sẵn có, mỗi tình bao la
Em anh sống cảnh thái hoà
Tự xây hạnh phúc, tự xây Thiên Đàng**

**Kính bái
Con, Lê thành Lợi**